

Nové a „dosavadní“

Jakmile se „objeví“ v určité chvíli a na určitém místě něco „nového“, má to mimořádný a velice pozoruhodný „vliv“ na všechno, co tu bylo již dříve. Ale hned musíme upozornit, že tento „vliv“ je něčím zcela jiným, než čemu jsme zvyklí tak říkat, zejména pak nejde o vliv tzv. „kauzální“. Především by bylo chybou mít za to, že každé „nové“ je k tomu dosavadnímu, „starému“, jen „přidáno“, takže to na to „staré“ má „vliv“ leda druhotný, dodatečný. O tom dodatečném, tj. následném vlivu ovšem nelze pochybovat, naopak jsem si zvykli „měřit“ význam nové právě jen podle toho, jaký to má „následný“ vliv. Ještě daleko dříve, než k nějakého druhotnému ovlivnění dosavadní situace mohlo dojít, mění se celá „povaha“ všeho dosavadního, a to ne nějakou zvnějšku (tj. předmětně, a už dokonce ne „smyslově“) zaznamenanatelnou formou, nýbrž čímisi daleko základnějším, co lze pouze „mínit“, k čemu se lze „dostat“ pouze „porozuměním“, „pochopením“, tedy poměrně náročným a složitým rozpozná(vá)ním.

(Písek, 081009-1.)